

er die ook niet van ondervindt, wat betreft het leven Gods in u? Niet zoozeer uw zedelijk karakter boezemt mij zorg in, als wel uw geestelijk leven. Het is zeer wel mogelijk, dat de Satan er belang bij heeft, dat ge geen val doet, welke hen zou verschrikken, die hij nog lokken wil. Hij heeft veeleer bij zijn aanlokselen slachtoffers noodig, die niet het voorkomen van dezulke hebben, maar die gevangen in zijn valstrikken nog vroolijk kunnen zijn. Hun ziel is er des te meer door in gevaar, want een val kan, terwijl hij voor dit leven ongelukkig maakt, behouden voor het toekomstige. En wederom kan, bij het behouden van het aardsche leven, een langzame ontaarding der ziel verderven voor de eeuwigheid.

Welnu, dat vrees ik voor wie de te Corinthe al te bekende helling volgen. Ik ducht gedeeldheid des harten, ik vrees voor een vervluchtigen der ziel, ik vrees voor lauwheid, voor een trapswijs versterven, 'twelk men niet bemerkt. O, in plaats van te berekenen al wat ge doen kunt zonder u te zeer te verzwakken, zoek liever wat geschikt is u te versterken! Tracht naar de gemeenschap van Christus meer dan naar die der wereld. Houd u allereerst bezig met uw geestelijke ontwikkeling meer dan met dien van den smaak, welke, naar men zegt, aan rechtdoorgaande Christenen ontbreekt. Gij zult de gansche eeuwigheid hebben, om die leemte aan te vullen, als zij tenminste bestaat. Maar, wat ik u bidden mag, bekommer u thans meer om het eeuwige leven te grijpen, en alles te vermijden wat u dat zou kunnen rooven.

In zijn beroemd kort verhoog zegt Pascal: „Eeuwiglijk in vreugde voor een dag van beproeving op aarde! O, mijn broeders, dat niemand onzer later behoefte te zeggen: Eeuwig verloren voor een oogenblik van schijnvreugde.”